

Lokalne konzultacije s mladima

Daruvar, Hrvatska
27. veljače 2010.

Konzultacije s mladima organizirali su Centar za razvoj civilnog društva - Delfin iz Pakraca i Documenta iz Zagreba (Hrvatska). Na konzultacijama je sudjelovalo više od 40 sudionika i sudionica. Izlagači su bili Mirjana Bilopavlović (Delfin, Pakrac), Eugen Jakovčić (Documenta, Zagreb), Darija Marić (Documenta, Zagreb), Cvijeta Senta (Centar za mirovne studije Zagreb), Marko Veličković (Centar za razvoj civilnih resursa, Niš, Srbija), te Ivan Novosel (Legalis Zagreb). Konzultacije su bile i medijski popraćene, u svojim informativnim emisijama priloge o konzultacijama u Daruvaru imali su NET televizija (Nezavisna televizija, Kutina), HRT (Hrvatska radiotelevizija) u emisiji Županijska panorama, te lokalni radio Radio Daruvar.

Mišljenja, prijedlozi i preporuke učesnika/ca:

Bitno je da se postigne konsenzus.

(...) jako [mi se] sviđa ova inicijativa i ideja da se napravi nekakva istina oko koje bi i jedna i druga strana postigle konsenzus. Znači, O. K. suočavanje sa nekakvim imenima i prezimenima, znači što ste vi rekli da to nisu ljudi, to nisu ni Srbi, ni Hrvati, nego su ljudi koji su radili te zločine. Ali bitno je da se utvrde činjenice baš zbog tog sužavanja prostora, manipulacija i laži zato što se treba graditi od temelja. Ne možeš se ti boriti sa nekakvim nenasilnim komuniciranjem ako nema temelja da su odnosi raščišćeni, da tu nema sad poricanja nekakvog tvog traumatskog iskustva. (Emina Ogrizek, Daruvar, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Važno je podučavanje ljudi da poštuju jedni druge i da poštuju različitosti.

Ja ne želim da se zažmiri, zaboravio sve što se dogodilo, ali kada su u pitanju mladi, smatram da se puno više može napraviti na toj nekoj neformalnoj edukaciji i na učenju ljudi da poštuju jedni druge i da poštuju različitosti. Moje je društvo takvo da ja nemam prilike vidjeti mržnju. (Jelena Kolesarić, SOS Virovitica, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Treba senzibilizirati Hrvate koji imaju tvrde stavove.

Imamo dvoje susjeda koji su nezgodni, iskreno. Veliki Hrvati, recimo, primjer. Ali takvih ljudi ima i ja mislim da [treba ić]ne samo na neke ljude koji imaju blaže stavove, koje možeš pridobiti, znači treba i na takve ljude ić. Treba ih moć senzibilizirati, malo ih senzibilizirati za nešto. (Karolina Melnjak, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Ima ljudi koji su strahovito, tako strahovito čvrsti u tim svojim stavovima i tu treba raditi nekakvu promjenu. Nastojat promijenit nešto. Isto tako treba uzet branitelje u obzir jer masa tih ljudi je sa osamnaest godina otišla u taj rat. (Karolina Melnjak, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Treba paziti pri odabiru članova REKOM, nastojat uzeti stvarno stručnjake.

I treba jako paziti pri provedbi te komisije. Ideja je super, za pohvalu, samo jako treba paziti pri odabiru ljudi, kako pravnik, tako sociologa, treba uzeti stvarno stručnjake i nastojat da te interesne skupine ne utječu toliko na to. (Karolina Melnjak, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Bitno je da komisija ima lokalna sedišta i centralno, nije važno gdje.

A čisto zbog organizacijskih stvari, možda kao regionalne nekakve podružnice ili što, u svakoj državi, u glavnom gradu ili što već. Ali vjerojatno po meni bi trebalo biti jedno mjesto na kojem će biti ta komisija, a možda čak i nisu bitne po svakoj državi poimenice, jer bit toga je skupimo sve države i svi smo isti, zar ne? Bitno je samo da utvrdimo činjenice, a nije bitno gdje je centar. Da, ja sam potpuno za centralistički sustav. (Una Kociper, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Ja sam za decentralistički. Mislim da mora biti krovna institucija, mislim da mora biti krovna institucija, ali decentralizacija, od toga polazi demokracija. Čim je to u principu pod nekakvom centralističkom strukturom, ne vjerujem. (Karolina Melnjak, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Centralno sjedište nije neophodno.

(...) mislim da smo danas dovoljno umreženi da to može da se shareaju podaci i da se piše neki zajednički izvještaj i ako bi izašla knjiga, bila bi knjiga koja se tiče potpisa svih udruga koje su je, znači, zajedno pisale tako da ne znam zašto bi moralo da postoji neko centralno mjesto koje prikuplja podatke. (Tatjana Petrović, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Vjerska i etnička pripadnost članova komisije ne bi trebali biti od značaja.

(...) da li je bitna vjerska, etnička pripadnost članova komisije. U principu ne bi trebala biti jer oni koji sudjeluju u takvoj komisiji pretpostavlja se da ih zanima istina i činjenice o toj stvari tako da te nekakve stvari ne bi trebale biti važne, ali opet s druge strane možda bi bilo dobro da zaista bude po nekoliko predstavnika iz svakog dijela regije tako da negdje različiti možda načini

gledanja na tu stvar budu zastupljeni svi jednako. (Lucija Zore, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Komisija treba da se sastoji od stručnjaka, eventualno i stranih.

(...) mislim da bi trebalo biti sastavljeno od stručnjaka, znači tu piše da li bi u komisiji trebalo biti stranaca, ja osobno ne bi imala ništa protiv toga zato što možda bi to čak bilo neko objektivnije mišljenje kao od neke strane koja nije izravno uključena u taj nekakav sukob. Zašto stručnjaci? Pa čisto iz razloga tipa nećete dat nekom da operira osobu samo zato što bi htjela biti liječnik, nego, naravno, da ćete to dati kirurgu da obavi. Isto tako vjerujem da u komisiji bi trebali biti ljudi koji su možda već na nekoj stručnoj razini trebali o takvim stvarima, a naravno svi ovi ostali ljudi sudjeluju u prikupljanju tih podataka, ali ipak neko stručno tijelo bi o tome trebalo odlučivati. (Mirna Bartulović, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Treba ispitati i ulogu medija.

Mislim da se treba baviti u principu svima. Znači, mora se baviti pojedincima, tu mislim da treba ići u širinu, zato što mislim da tu može. Jer ako će izučavati postupke pojedinaca, mislim da može na isti način izučavati postupke medija, (...) Znači, da i mediji i institucije i sve koliko se može, treba ispitati. Ali prvenstveno, po meni, pojedinci. (Una Kociper, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

(...) mislim, možda bi se najviše trebalo osvrnut na medije jer oni su ti koji najviše stvaraju neku sliku o općem stanju. A nekako mi se čini da je danas taj trend, tj. ne postojanja neke odgovornosti za informacije koje se dijele putem medija, čak i onih službenih, znači državnih. (Mirna Bartulović, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Treba raspraviti i događaje iz dalje prošlosti jer se njima puno manipulira.

Možda bi se stvarno ovim pitanjima Drugog svjetskog rata, Jasenovca i Bleiburga trebalo pozabaviti jer je to nešto što se jako politički koristi. Time se i puno manipulira, i to je nešto što je dosta nejasno, a i sve ove poslije priče, znači iz devedesetih koje su se dobro prodale i podmeću se svud, vuču svoje korijene iz toga. Sad je pitanje bi li trebalo raspraviti taj dio da bi se onda raščistilo i ovaj drugi dio. Samo, ne znam je li jedna komisija u tri godine može sve to raditi. Mislim da ne može. (Lucija Zore, Zagreb, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Bitna je institucionalizacija procesa koji će završiti promjenama u udžbenicima.

(...) mislim da je ključno da komisija ipak bude osnovana i da postoji ta neka institucionalizacija i da na kraju dobijemo nekakav papir cijele te priče, odnosno neki dokument koji će biti relevantan i koji će možda ono najbitnije što će biti, da se promjene stvari u udžbenicima. To se meni čini najvažnijim. (Una Kociper, Hrvatska, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Važno je da zabeležimo šta se zaista dogodilo da se to ne bi događalo ponovo.

Ovo je super inicijativa i super je da zabeležimo stvari, da probamo da zabeležimo istinu, nešto šta se zaista dogodilo da se to ne bi događalo kasnije jer to je jedini način za rast i za razvoj. (Tatjana Petrović, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Utvrđivanje činjenica onemogućuje manipuliranje.

(...) mislim da je važno da se utvrde činjenice jer onda se s njima više ne može manipulirati, smanjuje se prostor za takve stvari. (Lucija Zore, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Zbog sličnosti patnje na različitim područjima vrijedno je da se ljudi povežu i vide koliko su slični u sudbini koju dijelimo zajednički.

I mislim da je vrijedno, bez obzira da li se na kraju napravi nekakva komisija, (...) zbog tih sličnosti patnje na različitim područjima, regionalnim. Da se oni povežu i vide koliko su slični zapravo u toj svojoj sudbini koju dijelimo zajednički, na neki način. (Emina Ogrizek, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)

Najbolji način je da se ide po manjim sredinama i da se izravno dođe do ljudi i omogući im se komunikacija.

Moram priznati da su ove konzultacije promijenile moje mišljenje. Mislim da sam kao i većina mladih mislila prije ovoga da baš nećemo imat ništa puno reći o ovoj temi s obzirom da nismo imale nekakve, ja mislim većina nas nije imala neke velike ratne traume. Ali poslije ovoga sam tek uvidjela u biti koliko je bitno pričat o takvim stvarima, razriješit neke stvari. Tako da se nadam da ću ubuduće do velikog broja ljudi doći na ovakve konzultacije i da je ovo najbolji način da ovako idete po manjim sredinama i da budete mobilni da izravno dođete do ljudi i omogućite im takvu jednu komunikaciju. (Vlatka Kiš, Lokalne konzultacije s mladima, Daruvar, Hrvatska, 27. veljače 2010.)